

เจตนารมณ์หลักของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และตารางสรุปเจตนารมณ์รายมาตราของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับเสนอสภาพัฒน์รูปแห่งชาติ เพื่อลงมติ)

ภาค ๓ หลักนิติธรรม ศาล และองค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ
หมวด ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม
หมวด ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ

คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ
๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

เจตนารมณ์หลักของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีสาระสำคัญและเจตนารมณ์ในการธำรงรักษาและเทิดทูนชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ให้มั่นคงสถิตสถาพรตลอดไป ทำให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขเป็นวิถีทางการปกครองที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย มุ่งปลูกฝัง ให้ประชาชนเป็นพลเมืองซึ่งมีสำนึกและพฤติกรรมที่ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบ ขยาย ขอบเขตสิทธิ เสรีภาพ และการมีส่วนร่วมของพลเมืองในการปกครองและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มุ่งขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทำให้ผู้นำทุกระดับปกครองด้วยจริยธรรม ให้ความสำคัญกับการสร้าง คุณภาพและประสิทธิภาพให้เกิดขึ้นในสถาบันการเมืองทั้งระดับชาติและท้องถิ่น รวมทั้งมีมาตรการ ในการปฏิรูปด้านต่าง ๆ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้บรรลุผล สร้างกลไก ให้เกิดความโปร่งใส ป้องกันและระงับความขัดแย้งไม่ให้เกิดความรุนแรง เพื่อนำชาติสู่สันติสุขสืบไป

(เจตนารมณ์นี้จะนำไปเสนอไว้เป็นส่วนหนึ่งของคำปรารภของรัฐธรรมนูญ เมื่อประชาชนให้ความเห็นชอบในการออกเสียงประชามติแล้ว)

สารบัญ

หน้า

๑. ภาค ๓ หลักนิติธรรม ศาล และองค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ	๑
๒. หมวด ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม	๑
๓. ส่วนที่ ๑ บททั่วไป	๑
มาตรา ๒๐๕	๑
มาตรา ๒๐๖	๓
มาตรา ๒๐๗	๖
มาตรา ๒๐๘	๑๐
มาตรา ๒๐๙	๑๑
มาตรา ๒๑๐	๑๒
มาตรา ๒๑๑	๑๓
มาตรา ๒๑๒	๑๕
มาตรา ๒๑๓	๑๕
มาตรา ๒๑๔	๑๗
๔. ส่วนที่ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญ	๒๒
มาตรา ๒๑๕	๒๒
มาตรา ๒๑๖	๒๔
มาตรา ๒๑๗	๒๖
มาตรา ๒๑๘	๒๙

สารบัญ

หน้า

๔. ส่วนที่ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญ (ต่อ)

มาตรา ๒๑๙	๓๐
มาตรา ๒๒๐	๓๑
มาตรา ๒๒๑	๓๒
มาตรา ๒๒๒	๓๔
มาตรา ๒๒๓	๓๕

๕. ส่วนที่ ๓ ศาลยุติธรรม

มาตรา ๒๒๔	๓๗
มาตรา ๒๒๕	๓๗
มาตรา ๒๒๖	๓๙

๖. ส่วนที่ ๔ ศาลปกครอง

มาตรา ๒๒๗	๔๓
มาตรา ๒๒๘	๔๔
มาตรา ๒๒๙	๔๖

๗. ส่วนที่ ๕ ศาลทหาร

มาตรา ๒๓๐	๔๗
-----------------	----

สารบัญ

หน้า

๘. หมวด ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ	๔๘
๙. ส่วนที่ ๑ บททั่วไป	๔๘
มาตรา ๒๓๑	๔๘
มาตรา ๒๓๒	๔๙
๑๐. ส่วนที่ ๒ การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์	๕๕
มาตรา ๒๓๓	๕๕
มาตรา ๒๓๔	๕๖
มาตรา ๒๓๕	๕๙
มาตรา ๒๓๖	๖๑
มาตรา ๒๓๗	๖๓
๑๑. ส่วนที่ ๓ การถอดถอนจากตำแหน่ง	๖๕
มาตรา ๒๓๘	๖๕
มาตรา ๒๓๙	๖๗
มาตรา ๒๔๐	๖๙
๑๒. ส่วนที่ ๔ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	๗๖
มาตรา ๒๔๑	๗๖
มาตรา ๒๔๒	๗๗
มาตรา ๒๔๓	๗๙

สารบัญ

หน้า

๑๓. ส่วนที่ ๕ องค์การตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ	๘๐
๑๔. ตอนที่ ๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง	๘๐
มาตรา ๒๔๔	๘๐
มาตรา ๒๔๕	๘๒
มาตรา ๒๔๖	๘๓
มาตรา ๒๔๗	๘๕
มาตรา ๒๔๘	๘๘
มาตรา ๒๔๙	๙๐
มาตรา ๒๕๐	๙๑
มาตรา ๒๕๑	๙๔
๑๕. ตอนที่ ๒ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน	๙๖
มาตรา ๒๕๒	๙๖
๑๖. ตอนที่ ๓ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๑๐๑
มาตรา ๒๕๓	๑๐๑
มาตรา ๒๕๔	๑๐๕
๑๗. ตอนที่ ๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๑๐๙
มาตรา ๒๕๕	๑๐๙
๑๘. ตอนที่ ๕ ผู้ตรวจการแผ่นดิน	๑๑๒
มาตรา ๒๕๖	๑๑๒

ตารางสรุปเจตนารมณ์รายมาตราของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
ภาค ๓ หลักนิติธรรม ศาล และองค์กรตรวจสอบ การใช้อำนาจอธิปไตย				
หมวด ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม	- บทบัญญัติในหมวด ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม มีความครอบคลุม ทุกองค์กรที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ เป็นต้น เว้นแต่ องค์กรนั้น ๆ มีบทบัญญัติเป็นการเฉพาะไว้ในหมวดนี้			
ส่วนที่ ๑ บททั่วไป				
มาตรา ๒๐๕ หลักนิติธรรมอันเป็น รากฐานของรัฐธรรมนูญในระบบประชาธิปไตย อย่างน้อยมีหลักการพื้นฐานสำคัญ ดังต่อไปนี้	- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ - เป็นบทบัญญัติที่สืบเนื่องมาจากบททั่วไปมาตรา ๓ ซึ่งวางหลักให้การใช้ อำนาจอธิปไตยต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม	-	-	มาตรา ๓๕ (๖)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) ความสูงสุดของรัฐธรรมนูญและกฎหมายเหนืออำนาจอใจของบุคคล และการเคารพรัฐธรรมนูญและกฎหมายทั้งโดยรัฐและประชาชน</p> <p>(๒) การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค</p> <p>(๓) การแบ่งแยกการใช้อำนาจ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และการป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>(๔) นิติกระบวนการอันเป็นธรรม ซึ่งอย่างน้อยต้องไม่บังคับใช้รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายย้อนหลังเป็นโทษทางอาญาแก่บุคคล ให้บุคคลมี</p>	<p>- กำหนดหลักการสำคัญของหลักนิติธรรมไว้ให้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและเพื่อเป็นแนวทางการใช้กฎหมายและการตีความกฎหมาย</p> <p>- คำว่า “การป้องกันการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม” เป็นหลักการประการหนึ่งของหลักนิติธรรม ซึ่งจะดำเนินการต่าง ๆ ให้มีการขัดกันแห่งผลประโยชน์ไม่ได้</p> <p>- คำว่า “นิติกระบวนการอันเป็นธรรม” มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “สุภานิติกระบวนการ” หรือ “Due Process of Law” ซึ่งหมายถึงกระบวนการอันชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๙)</p> <p>มาตรา ๔</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สิทธิในการปกป้องตนเองเมื่อสิทธิหรือเสรีภาพถูกกระทบ ไม่บังคับให้บุคคลต้องให้ถ้อยคำซึ่งทำให้ต้องรับผิดทางอาญา ไม่ทำให้บุคคลต้องถูกดำเนินคดีอาญาในการกระทำความผิดเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง และมีข้อกำหนดให้สันนิษฐานว่าบุคคลเป็นผู้บริสุทธิ์อยู่จนกว่าจะมีคำพิพากษาว่ากระทำความผิด</p> <p>(๕) ความเป็นอิสระของศาล และความสุจริตเที่ยงธรรมของกระบวนการยุติธรรม</p>	<p>- คำว่า “ความเป็นอิสระของศาล” นั้น หมายถึงความเป็นอิสระจากการแทรกแซงจากภายนอกองค์กร อิสระจากการแทรกแซงภายในองค์กร และอิสระจากอคติทั้งปวง</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>
<p>มาตรา ๒๐๖ กระบวนการยุติธรรมต้องเป็นไปโดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย มีความเป็นธรรม มีมาตรฐานที่ชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีขั้นตอนการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่เหมาะสมกับประเภทคดี มีประสิทธิภาพ ไม่ล่าช้า</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยคงหลักการรับรองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ได้เพิ่มการรับรองสิทธิมากยิ่งขึ้น</p> <p>- เป็นการวางหลักการสำคัญในกระบวนการยุติธรรม ตลอดถึงกระบวนการพิจารณาคดีให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมเพิ่มขึ้น</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>โดยไม่มีเหตุอันสมควร และให้ประชาชนเสียค่าใช้จ่ายน้อย</p> <p>การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลและองค์กรในกระบวนการยุติธรรม ต้องมีการกำหนดระยะเวลาการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ ทั้งของคู่ความ ของศาล และขององค์กรดังกล่าว ไว้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นหลักประกันในการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมและการพิจารณาพิพากษาคดี</p>	<p>- คำว่า “มีมาตรฐานที่ชัดเจน” หมายถึง กระบวนการยุติธรรมต้องมีความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ</p> <p>- คำว่า “มีขั้นตอนการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่เหมาะสมกับประเภทคดี” หมายถึง การสามารถกำหนดขั้นตอนการดำเนินคดีให้เหมาะสมกับประเภทคดีที่มีความแตกต่างกันได้ เพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกได้มากยิ่งขึ้น</p> <p>- คำว่า “เสียค่าใช้จ่ายน้อย” มีเจตนารมณ์ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม ลดทอนปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่เป็นอุปสรรค</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อเร่งรัดกระบวนการพิจารณาให้รวดเร็ว โดยให้มีการกำหนดระยะเวลาการดำเนินการทั้งของคู่ความ ศาล และครอบคลุมถึงองค์กรในกระบวนการยุติธรรมต่าง ๆ เช่น ตำรวจ หรืออัยการ เป็นต้น โดยให้องค์กรนั้นๆ เป็นผู้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาดังกล่าวเอง ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้รวดเร็วขึ้น</p> <p>- คำว่า “ต้องเปิดเผยให้ทราบเป็นการทั่วไป” มีที่มาจากหลักการที่ต้องการ</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗</p> <p>วรรคสอง</p> <p>และ</p> <p>มาตรา ๓๕</p> <p>(๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และต้องเปิดเผยให้ทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม คู่ความ คู่กรณี และทนายความ มีหน้าที่ร่วมมือกับศาลเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยไม่ลำเอียงโดยไม่มีเหตุอันสมควร ถ้ามีการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตย่อมต้องรับผิดชอบตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>คำพิพากษา คำวินิจฉัย และคำสั่ง ต้องแสดงเหตุผลประกอบการวินิจฉัยหรือการมีคำสั่ง ต้องอ่านโดยเปิดเผย รวมทั้งต้องให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย และถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับ</p>	<p>ให้ประชาชนได้รับทราบเรื่องระยะเวลาและขั้นตอนล่วงหน้าได้</p> <p>- คำว่า “ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” บัญญัติขึ้น เพื่อให้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระยะเวลาดำเนินการแต่ละเรื่องตามความเหมาะสม รวมทั้งสามารถกำหนดข้อยกเว้นบางกรณีที่ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการนาน</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม คู่ความ คู่กรณี และทนายความจะต้องใช้สิทธิโดยสุจริต ไม่ประวิงคดี</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้การพิจารณาพิพากษามีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น</p> <p>- คำว่า “ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” บัญญัติเพื่อเปิดช่องให้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยหรือเข้าถึงคำพิพากษา คำวินิจฉัย และ</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ประโยชน์สาธารณะต้องให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>คำสั่ง โดยเฉพาะกรณีที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ</p>			<p>(๖)</p>
<p>มาตรา ๒๐๗ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามหลักนิติธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์</p> <p>ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดีโดยปราศจากอคติทั้งปวง และต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับประเภทคดีที่ต้องพิจารณาพิพากษา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่ให้การรับรองหลักประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาและตุลาการ และให้การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีนอกจากต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายแล้ว ยังต้องสอดคล้องกับหลักนิติธรรมด้วย</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่ให้ผู้พิพากษาและตุลาการต้องพิจารณาพิพากษาคดีโดยปราศจากอคติทั้งปวง รวมถึงต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับประเภทคดีที่ต้องพิจารณาพิพากษา เพื่อให้ศาลพัฒนาผู้พิพากษาหรือตุลาการในศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษต่าง ๆ ให้มีความรู้เชี่ยวชาญในคดี และสามารถมีความก้าวหน้าในการดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นในศาลนั้น ๆ ได้</p>	<p>มาตรา ๒๓๓</p> <p>มาตรา ๒๔๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๘๗ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ผู้พิพากษาและตุลาการจะเป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มิได้</p> <p>เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้พิพากษาและตุลาการ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ จะนำระบบบัญชีเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับมิได้ และเมื่อมีการเพิ่มเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนเป็นสัดส่วนใด ให้ปรับเพิ่มเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของผู้พิพากษาหรือตุลาการขึ้นอย่างน้อยให้เป็นไปตามสัดส่วนนั้น</p> <p>ให้มีคณะกรรมการซึ่งเป็นองค์กรบริหารงานบุคคลของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมหรือของตุลาการศาลปกครอง เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาหรือตุลาการ โดยมี</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๗ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- คงตามหลักการเดิมที่ไม่ให้นำระบบบัญชีเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาใช้</p> <p>- เพิ่มเป็นหลักการใหม่ที่กำหนดให้มีการปรับเพิ่มเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของผู้พิพากษาและตุลาการขึ้นให้เป็นไปตามสัดส่วนหากมีการเพิ่มเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ด้วย</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาหรือตุลาการ</p> <p>- ปรับปรุงหลักการ เพื่อให้การกำหนดองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และวิธีการดำเนินการของคณะกรรมการซึ่งเป็นองค์กรบริหารงานบุคคลของผู้</p>	<p>มาตรา ๒๕๐</p> <p>มาตรา ๒๕๓ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๙๗ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๒๐๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๘)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>องค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และวิธีดำเนินการ ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในองค์กรบริหารงานบุคคลดังกล่าว ให้ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระ และบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการในองค์กรบริหารงานบุคคลของศาลหนึ่ง จะไปดำรงตำแหน่งกรรมการในองค์กรบริหารงานบุคคลของศาลอื่นหรือกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารของศาลใด ในเวลาเดียวกันมิได้</p> <p>• การแต่งตั้ง การโยกย้าย การเลื่อนเงินเดือน และการเลื่อนตำแหน่ง วินัยและการลงโทษทางวินัย การทบทวนการลงโทษทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของผู้พิพากษาและตุลาการ ต้องมีหลักประกันความเป็นอิสระ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>พิพากษาศาลยุติธรรมหรือของตุลาการศาลปกครอง เป็นไปตามที่กฎหมายที่แต่ละศาลเสนอให้บัญญัติขึ้นตามความเหมาะสมของแต่ละศาล</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่ที่กำหนดห้ามมิให้บุคคลคนเดียวกันไปดำรงตำแหน่งกรรมการในองค์กรบริหารงานบุคคลของศาลมากกว่าหนึ่งองค์กร หรือเป็นกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารศาล ในเวลาเดียวกัน</p> <p>- นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการรับรองความเป็นอิสระในการแต่งตั้ง โยกย้าย และการเลื่อนตำแหน่งของผู้พิพากษาหรือตุลาการ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติแยกไว้ในส่วนต่างๆ ของแต่ละศาล มากำหนดรวมไว้ด้วยกันในบททั่วไป (เทียบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๗ วรรคสาม, มาตรา ๒๒๐, มาตรา ๒๒๔ และมาตรา ๒๒๕)</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่ เพื่อกำหนดให้ผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ถูกลงโทษทาง</p>	<p>มาตรา ๒๕๔</p> <p>มาตรา ๒๔๙ วรรคห้า</p>	<p>มาตรา ๒๐๓</p> <p>มาตรา ๑๙๗ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๒๒๐</p> <p>มาตรา ๒๒๔</p> <p>มาตรา ๒๒๕</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
	<p>วินัยมีหลักประกันในการขอทบทวนการลงโทษทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน หลักยุติธรรมตามธรรมชาติ และหลักการบริหารงานบุคคล ดังเช่นหน่วยงานอื่นที่มีสิทธิขอให้มีการทบทวนการลงโทษทางวินัย หรืออุทธรณ์การลงโทษทางวินัยได้</p> <p>- กระบวนการการทบทวนการลงโทษทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติตามความเหมาะสมของแต่ละศาล แต่กรณีของศาลยุติธรรมนั้นไม่อาจนำไปฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองได้</p> <p>เนื่องจากเป็นกรณีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๐๘ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม ต้องเป็นไปโดยเที่ยงธรรม ปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์และปราศจากอคติทั้งปวง และต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักนิติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ และตามกฎหมาย</p> <p>ในกรณีที่ศาลหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเห็นว่ากฎหมายหรือกฎใดก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อประชาชนหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๘๖ ให้ศาลหรือหน่วยงานของรัฐดังกล่าวส่งความเห็นเช่นนั้นไปยังคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อวางมาตรฐานทั่วไปของกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด ให้เป็นไปตามหลักดังกล่าว</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อให้หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายมีหน้าที่ตรวจสอบว่ากฎหมายที่ตนบังคับใช้นั้นก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อประชาชนหรือไม่</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๙)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๐๙ บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ โดยให้จัดตั้งศาลอย่างทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายน้อย</p> <p>การตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งหรือคดีที่มีข้อหาฐานใดฐานหนึ่ง โดยเฉพาะแทนศาลที่มีอยู่ตามกฎหมายสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้น จะกระทำมิได้</p> <p>การบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลหรือวิธีพิจารณาเพื่อใช้แก่คดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะ จะกระทำมิได้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มความวรรคหนึ่งตอนท้ายว่า “โดยให้จัดตั้งศาลอย่างทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายน้อย” ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกและความยุติธรรมให้กับประชาชนมากขึ้น</p>	<p>มาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๓๔ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๓๕</p>	<p>มาตรา ๑๙๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๙๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๙๘ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๑๐ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น ให้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยคณะกรรมการคณะหนึ่งซึ่งประกอบด้วยประธานศาลฎีกาเป็นประธาน ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลอื่น และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นทางนิติศาสตร์ ไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ โดยให้เลขานุการศาลฎีกาเป็นเลขานุการ และให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและหัวหน้าหน่วยธุรการของศาลอื่น เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิทางนิติศาสตร์ตามวรรคหนึ่งจำนวนสามคนเป็นคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นรายคดี</p> <p>หลักเกณฑ์การเสนอปัญหาและการ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล โดยกำหนดให้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางนิติศาสตร์เท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้การวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลมีความสมเหตุสมผลและเน้นหนักในทางวิชาการ</p> <p>- คำว่า “ศาลอื่น” บัญญัติขึ้น เพื่อรองรับในอนาคตที่อาจมีการจัดตั้งศาลอื่น ๆ ขึ้น</p> <p>- ใช้ระบบเลขานุการร่วมกันจากผู้แทนทุกศาล</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่ ให้มีคณะอนุกรรมการทำหน้าที่เสนอความเห็นให้คณะกรรมการชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเป็นผู้พิจารณา</p>	<p>มาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๒๔๘</p>	<p>มาตรา ๑๙๙ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๙๙</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๕)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
วินิจฉัยปัญหาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ กฎหมายบัญญัติ		วรรคสอง	วรรคสอง	
<p>มาตรา ๒๑๑ พระมหากษัตริย์ทรง แต่งตั้งผู้พิพากษาและตุลาการ และทรงให้พ้นจาก ตำแหน่งหนึ่งเพื่อไปดำรงตำแหน่งอื่น แต่ในกรณีที่ พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่นตามกฎหมายหรือ เพราะความตาย ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรง ทราบ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- กำหนดเพิ่มเติมรายละเอียดให้ชัดเจนว่ากรณีที่ต้องทรงพระกรุณาโปรด เกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งนั้นจะกระทำเฉพาะกรณีที่เป็นการพ้นจาก ตำแหน่งหนึ่งเพื่อไปดำรงตำแหน่งอื่นเท่านั้น ส่วนการพ้นจากตำแหน่ง เพราะเหตุตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ลาออก เกษียณอายุราชการ หรือ เพราะความตาย ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ</p>	มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๒๐๐ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๒)
ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้พิพากษาและตุลาการ ต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วย ถ้อยคำดังต่อไปนี้	- คงหลักการตามมาตรา ๒๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้ผู้พิพากษาและตุลาการต้องถวายสัตย์ ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ก่อนเข้ารับหน้าที่	มาตรา ๒๕๒	มาตรา ๒๐๑	มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๒)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยปราศจากอคติทั้งปวง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชนและความสงบสุขแห่งราชอาณาจักร ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายทุกประการ”</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๑๒ ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว ในกรณีที่ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวยังไม่พ้นจากราชการเพราะเหตุที่เกษียณอายุราชการ ให้แต่งตั้งผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งอื่นตามท้องที่การบริหารงานบุคคลของศาลนั้นกำหนด</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของประธานศาลฎีกา และประธานศาลปกครองสูงสุด ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>
<p>มาตรา ๒๑๓ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม และศาลปกครอง มีหน่วยธุรการของศาลที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลนั้น</p>	<p>- ปรับปรุงหลักการ โดยนำความในมาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๒๒ และมาตรา ๒๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาบัญญัติรวมกัน</p>	<p>มาตรา ๒๗๐ วรรคหนึ่ง และวรรค สาม มาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๑๗ วรรคหนึ่งและ วรรคสาม มาตรา ๒๒๒ วรรคหนึ่งและ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>การแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง การประเมินประสิทธิภาพ และการดำเนินการทางวินัย เลขาธิการสำนักงานศาล ต้องได้รับความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคลของศาลนั้นตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>ให้มีหน่วยงานในการบังคับคดีที่มีประสิทธิภาพอยู่ในสังกัดของศาล เพื่อบังคับการให้</p>	<p>- เปลี่ยนแปลงหลักการเกี่ยวกับการแต่งตั้ง การพ้นจากตำแหน่ง การประเมินประสิทธิภาพ และการดำเนินการทางวินัย เลขาธิการสำนักงานศาล จากเดิมที่เลขาธิการจะต้องมาจากการเสนอของประธานศาลแต่ละศาล ให้เป็นการได้รับความเห็นชอบขององค์กรบริหารงานบุคคลของศาลนั้นตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีได้จำกัดว่าจะต้องมาจากการเสนอของประธานศาลแต่อย่างใด เพื่อเปิดกว้างมากยิ่งขึ้น</p> <p>- เป็นบทบัญญัติเพื่อรับรองการปฏิบัติงานของหน่วยบังคับคดีทางแพ่งซึ่งเป็นหน่วยธุรการของศาลให้ออกจากฝ่ายบริหารโดยกลับมาสังกัดในฝ่าย</p>	<p>และวรรคสาม มาตรา ๒๘๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม</p> <p>มาตรา ๒๗๐ วรรคสอง มาตรา ๒๗๕ วรรคสอง มาตรา ๒๘๐ วรรคสอง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๒๗ วรรคหนึ่งและ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๒๑๗ วรรคสอง มาตรา ๒๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
เป็นไปตามคำวินิจฉัย คำพิพากษา และคำสั่งของศาล ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ	<p>ตุลาการ ทำให้คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลมีผลบังคับได้อย่างเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ</p> <p>- หลักการดังกล่าวมีลักษณะเดียวกับการบัญญัติเรื่องหน่วยงานธุรการของศาลที่บัญญัติหลักการเดียวกันแต่นำไปใช้กับทุกศาลที่ต้องมีการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งทั้งศาลยุติธรรมและศาลปกครอง</p>			
<p>มาตรา ๒๑๔ องค์การอัยการมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามหลักนิติธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๕๕ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเฉพาะการให้คงฐานะความเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญและมีความเป็นอิสระในการพิจารณาสั่งคดีและการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ แต่ได้ขยายให้ความเป็นอิสระนี้รวมถึง ก.อ. และอัยการสูงสุดด้วย ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มิได้รับรองความเป็นอิสระไว้ และเพิ่มเติมให้การปฏิบัติหน้าที่ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม และปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เช่น เมื่อเป็นกรรมการในส่วนราชการและมีข้อหารือเกี่ยวกับส่วนราชการนั้น มายังสำนักงานอัยการสูงสุด ข้าราชการอัยการผู้นั้นจะเป็นผู้พิจารณาให้</p>	-	<p>มาตรา ๒๕๕ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>พนักงานอัยการมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ และกฎหมายอื่น</p> <p>ในการสอบสวนคดีอาญาที่สำคัญ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>คำสั่งชี้ขาดคดีเกี่ยวกับคำสั่งฟ้อง ไม่ฟ้อง ถอนฟ้อง อุทธรณ์ฎีกา ไม่อุทธรณ์ฎีกา หรือถอนอุทธรณ์ฎีกา ของอัยการสูงสุดตามกฎหมาย ต้องแสดงเหตุผลประกอบการมีคำสั่ง รวมทั้งต้องให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย และถ้าเป็น</p>	<p>ความเห็นไม่ได้</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้พนักงานอัยการมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาที่สำคัญร่วมกับพนักงานสอบสวน เพื่อสร้างหลักประกันด้านการอำนวยความสะดวกธรรมในกระบวนการสอบสวนให้แก่ประชาชน</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้คำสั่งชี้ขาดคดีเกี่ยวกับคำสั่งฟ้อง ไม่ฟ้อง ถอนฟ้อง อุทธรณ์ฎีกา ไม่อุทธรณ์ฎีกา หรือถอนอุทธรณ์ฎีกา ของอัยการสูงสุดตามกฎหมาย (ซึ่งมิใช่คำสั่งฟ้อง คำสั่งไม่ฟ้อง ฯลฯ และสำนวนคดีซึ่งเป็นเอกสารภายในที่ไม่ต้องเปิดเผย เพราะจะกระทบกับพยานหลักฐาน) ต้องแสดงเหตุผลประกอบการมีคำสั่ง และต้องให้ผู้มีส่วน</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสาม มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสาม มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เรื่องที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะต้องให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>การแต่งตั้ง การโยกย้าย การเลื่อนเงินเดือน และการเลื่อนตำแหน่ง วินัยและการลงโทษทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ของข้าราชการอัยการ ต้องมีหลักประกันความเป็นอิสระ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๗ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับข้าราชการอัยการด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ให้มีคณะกรรมการซึ่งเป็นองค์กรบริหารงานบุคคลของข้าราชการอัยการเพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระ โดยมีองค์ประกอบ</p>	<p>ได้เสียสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย ซึ่งเป็นหลักการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในสถานะที่เป็นองค์กรในกระบวนการยุติธรรม โดยความในวรรคนี้ไม่ได้หมายความรวมถึงคำสั่งดังกล่าวของพนักงานอัยการทั่วไป ซึ่งหากจะให้ดำเนินการเช่นเดียวกับคำสั่งของอัยการสูงสุด ก็สามารถบัญญัติไว้ในกฎหมายได้</p> <p>- บัญญัติให้สอดคล้องกับการบัญญัติความในมาตรา ๒๐๗ วรรคหก เช่นเดียวกับของศาล</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยมีการปรับแก้หลักการเกี่ยวกับองค์กรบริหารงานบุคคลของข้าราชการอัยการที่ต้องเป็นอิสระ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกับของศาลตามมาตรา ๒๐๗ วรรคห้า</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๕๕ วรรคเจ็ด</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕) และ (๘)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>อำนาจหน้าที่ และวิธีดำเนินการ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยประธานกรรมการต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากข้าราชการอัยการ ต้องไม่เป็นผู้ทรงอำนาจอัยการและไม่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>ประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระ</p> <p>ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกันหรือในห้างหุ้นส่วนบริษัท ไม่เป็นที่ปรึกษาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในลักษณะเดียวกัน ทั้งต้องไม่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือกระทำกิจการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการอัยการ</p>	<p>- ประธานกรรมการอัยการต้องไม่เป็นผู้ทรงอำนาจอัยการในปัจจุบัน แต่อาจเป็นผู้ทรงอำนาจอัยการที่พ้นจากตำแหน่งแล้ว ได้</p> <p>- เปลี่ยนหลักการตามมาตรา ๒๕๕ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยปรับปรุงข้อห้ามของข้าราชการอัยการให้มีความชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดเพิ่มเติมให้ข้าราชการอัยการต้องไม่เป็นที่ปรึกษาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในลักษณะเดียวกัน เพื่อสร้างหลักประกันความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของอัยการ</p> <p>- ห้ามมิให้ข้าราชการอัยการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกันที่มีอำนาจในการตัดสินใจ แต่สามารถดำรงตำแหน่งหรือ</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๒๕๕ วรรคหก</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สำนักงานอัยการสูงสุดมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจได้ และสามารถเป็นกรรมการในส่วนราชการได้</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๕๕ วรรคห้าของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	-	<p>มาตรา ๒๕๕ วรรคห้า</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๔๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญ</p>				
<p>มาตรา ๒๑๕ ศาลรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจำนวนเก้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของ วุฒิสภาจากบุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาและได้รับเลือกจากที่ ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จำนวนสองคน</p>	<p>- ปรับหลักการตามมาตรา ๒๐๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยแก้ไขปรับปรุงการกำหนดองค์ประกอบของศาล รัฐธรรมนูญ จากเดิมที่กำหนดให้ประกอบด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญคน หนึ่ง และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอื่นอีกแปดคน เป็นประกอบด้วยตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญจำนวนเก้าคน เพื่อให้ตุลาการทุกคนมีสถานะเป็นตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญก่อน หากมีกรณีที่มีตุลาการที่เป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ และต้องพ้นจากตำแหน่งแล้วยังคงดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอยู่</p> <p>- ปรับสัดส่วนในส่วนของผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกา จากเดิมสามคน เหลือสองคน เท่ากับสัดส่วนของตุลาการศาล ปกครองสูงสุดที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด</p>	<p>มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๕๕ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๐๔ (๑)</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๙)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
(๒) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวนสองคน	- คงตามหลักการตามมาตรา ๒๐๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๒๕๕ (๒)	มาตรา ๒๐๔ (๒)	-
(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ จำนวนสามคน โดยต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชนอย่างน้อยหนึ่งคน	- ปรับสัดส่วนในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ จากเดิมสองคน เป็นสามคน โดยเพิ่มหลักการใหม่ให้ต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชนอย่างน้อยหนึ่งคน	มาตรา ๒๕๕ (๓)	มาตรา ๒๐๔ (๓)	-
(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิสาขารัฐศาสตร์หรือผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารภาครัฐ จำนวนสองคน	- เพิ่มหลักการใหม่เรื่องผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญการบริหารภาครัฐ	มาตรา ๒๕๕ (๔)	มาตรา ๒๐๔ (๔)	-
หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ	- รายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งบุคคลตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามจะบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ	-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้ผู้ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ</p>		<p>มาตรา ๒๕๕ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๕๕ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๐๔ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๒๐๔ วรรคสี่</p>	<p>-</p> <p>-</p>
<p>มาตรา ๒๑๖ ให้มีคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๕ (๓) และ (๔) คนหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุด</p>	<p>- องค์ประกอบใน (๑) - (๓) คงตามหลักการตามมาตรา ๒๐๖ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อให้คณะกรรมการมีความเป็นอิสระ และปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง</p>	<p>มาตรา ๒๕๗ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๐๖ (๑)</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎรและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>(๓) ประธานองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน</p> <p>(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยเลือกจากคณบดีคณะนิติศาสตร์หนึ่งคน และจากคณบดีคณะรัฐศาสตร์หนึ่งคน</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>กรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามวรรคหนึ่ง จะเข้ารับการสรรหาเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ มิได้ และให้กรรมการดังกล่าวประชุม</p>	<p>- เพิ่มหลักการใหม่ ให้มีผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทยเลือกจากคณบดีคณะนิติศาสตร์หนึ่งคน และจากคณบดีคณะรัฐศาสตร์หนึ่งคน เพื่อให้ได้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนของฝ่ายวิชาการ และมีความหลากหลายในคณะกรรมการสรรหา</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
และเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ สรรหา				
<p>มาตรา ๒๑๗ ให้คณะกรรมการสรรหา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการสรรหาผู้ซึ่ง สมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตุลาการศาล รัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๑๕ (๓) และ (๔) ให้แล้ว เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุให้ต้องมีการ สรรหาบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แล้วให้เสนอ รายชื่อผู้ได้รับเลือกนั้นพร้อมความยินยอมของผู้นั้น ต่อประธานวุฒิสภา มติในการคัดเลือกดังกล่าวต้อง ลงคะแนนโดยเปิดเผย และต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่า สองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการให้ได้มาซึ่ง</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๐๖ (๑) และ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๕๗</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๐๖ (๑) และ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๐๖</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>กรรมการสรรหาในตำแหน่งใดหรือกรรมการสรรหาในตำแหน่งใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ถ้ากรรมการที่เหลืออยู่นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่</p> <p>ในกรณีที่ไม้อาจสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ภายในเวลาที่กำหนด ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด ๆ ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนสี่คน และให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนสามคน เป็นกรรมการสรรหาเพื่อดำเนินการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญแทน</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการคัดเลือกตาม</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๐๖ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยปรับแก้จำนวนผู้พิพากษาศาลฎีกาจากสามคนเป็นสี่คน และแก้ไขจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจากสองคนเป็นสามคน</p> <p>- คำว่า “เอกฉันท์” หมายความว่า มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ในคนที่ลงมติ โดยไม่มีผู้ใดคัดค้าน</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>(๑)</p> <p>มาตรา ๒๐๖ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๐๖ (๒)</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>วรรคหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อการลงมติให้ใช้วิธีลงคะแนนลับ ในกรณีที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป ในกรณีที่วุฒิสภาไม่เห็นชอบในข้อใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ส่งชื่อนั้นกลับไปยังคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หากคณะกรรมการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภาและมีมติยืนยันตามมติเดิมด้วยคะแนนเอกฉันท์ ให้ส่งชื่อนั้นให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป แต่ถ้ามติที่ยืนยันตามมติเดิมไม่เป็นเอกฉันท์ ให้เริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๑๘ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีวาระการดำรงตำแหน่งเก้าปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>ให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญครบสามปีแล้วพ้นจากตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญ แต่ให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต่อไป แล้วให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเลือกตุลาการศาลรัฐธรรมนูญคนหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญแทน</p> <p>ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับกรณีที่ประธานศาลรัฐธรรมนูญแสดงเจตนาขอพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ประธานศาลรัฐธรรมนูญโดยมิได้ลาออกจากตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญด้วย</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๐๘ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญครบสามปีแล้ว พ้นจากตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญเพื่อเปิดโอกาสให้มีการหมุนเวียนตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความตั้งใจปฏิบัติงานและพัฒนาองค์กรให้มีความก้าวหน้า</p>	<p>มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๐๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๙)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามกฎหมาย</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๐๘ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กรณีประธานศาลรัฐธรรมนูญได้พ้นตำแหน่งแล้ว ให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต่อไป และถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญได้เพียงวาระเดียว</p>	<p>มาตรา ๒๕๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๕๙ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๐๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๐๘ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๙)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๙)</p>
<p>มาตรา ๒๑๙ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การกระทำอันเป็นการต้องห้ามในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญ</p>	<p>- ปรับการบัญญัติรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะหลักในเรื่องดังกล่าวมีความชัดเจนแน่นอนแล้ว จึงไม่ควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้ยืดยาวอีก</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะต้องมีข้อกำหนดห้ามมิให้ผู้เคยดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่</p>	<p>มาตรา ๒๕๖ และมาตรา ๒๕๘</p>	<p>มาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๐๗ มาตรา ๒๐๙ และมาตรา ๒๑๐</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
รัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ โดยอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มาแล้ว เข้ารับการสรรหา และการพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุครบเจ็ดสิบปี บริบูรณ์	ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมาก่อน เข้ารับการสรรหา เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่องค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างแท้จริง			
มาตรา ๒๒๐ ในการที่ศาลจะใช้ บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีได้ ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และ ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลส่งความเห็นเช่นว่านั้น ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณา วินิจฉัย ในระหว่างนั้นให้ศาลดำเนินการพิจารณา	- คงหลักการตามมาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่งและวรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๓๕ (๖)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ต่อไปได้ แต่ให้รอการพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของกลุ่มความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้</p>		<p>มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๑๑ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>
<p>มาตรา ๒๒๑ บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ</p>	<p>- ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- หลักการในมาตรา ๒๑๒ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทำให้การรับคำร้องไว้พิจารณาเป็นไปได้ยาก เนื่องจากผู้ยื่นคำร้อง ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ ต้องใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นให้ครบถ้วนเสียก่อน จึงจะสามารถยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้</p>	-	<p>มาตรา ๒๑๒</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าการใช้สิทธิตามมาตรา ๖๖ เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้</p>	<p>- กำหนดรายละเอียดวิธีการใช้สิทธิตามมาตรา ๖๖ ในกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้บุคคลผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ เมื่อได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญได้</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพราะการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ง่ายขึ้น อาจมีคำร้องเป็นจำนวนมาก จึงต้องให้อำนาจศาลในการไม่รับเรื่องที่ไม่เป็นสาระได้ เพื่อไม่ทำให้คดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลมากจนเกินไป ทั้งนี้ ให้กำหนดรายละเอียดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๔๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๒๒ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร หรือองค์กรนั้น เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย</p>	<p>- เปลี่ยนหลักการตามมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กลับไปสู่หลักการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ โดยแก้ไขให้เรื่องที่จะเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต้องเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งเกิดขึ้นจริงแล้ว ส่วนเรื่องการหาหรือประการอื่นซึ่งไม่ใช่ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>- เพิ่มคำว่า “ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร” เพื่อคุ้มครองให้ฝ่ายที่มีเสียงข้างน้อยให้มีสิทธิเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ด้วย</p> <p>- ความในมาตรานี้ เพื่อให้ปัญหาในเรื่องอำนาจหน้าที่ไปยุติที่องค์กรศาล</p> <p>- คำว่า “องค์กรนั้น” หมายถึง สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้ศาล เสนอเรื่องตามมาตรา นี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ทั้งนี้ ตัวบุคคลกับองค์กรมิใช่สิ่งเดียวกัน เมื่อสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา หรือรัฐสภา มีมติให้ส่งเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญแล้ว ประธานแห่งสภานั้นต้องส่งเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ แต่ในกรณีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อาจส่งเรื่องได้โดยไม่ต้องมีมติของสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>มาตรา ๒๖๖</p>	<p>มาตรา ๒๑๔</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๒๓ องค์คณะของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการนั่งพิจารณาและในการทำคำวินิจฉัย ต้องประกอบด้วยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไม่น้อยกว่าห้าคน</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ได้นำความที่กำหนดให้ตุลาการที่เป็นองค์คณะทุกคนต้องทำความเห็นส่วนตัว และการให้ประกาศคำวินิจฉัยและความเห็นในการวินิจฉัยของตุลาการต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาแยกกำหนดไว้ให้ชัดเจนเป็นวรรคใหม่</p>	<p>มาตรา ๒๖๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๑๖</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๗)</p>
<p>คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ถือเสียข้างมาก เว้นแต่จะมีบัญญัติเป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ โดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นองค์คณะทุกคนจะต้องทำความเห็นในการวินิจฉัยในประเด็นแห่งคดีในส่วนของตนพร้อมแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุมก่อนการลงมติ</p>	<p>- เนื่องจากในอดีตเคยมีกรณีที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญฝ่ายข้างน้อยมีมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว ไม่ทำคำวินิจฉัยส่วนตัวตามประเด็นที่ตุลาการฝ่ายข้างมากกำหนด จึงกำหนดให้ชัดเจนว่าแม้อยู่ในฝ่ายมีมติไม่รับไว้พิจารณา ก็ต้องทำความเห็นส่วนตัวตามประเด็นแห่งคดีที่ได้กำหนดกันไว้</p>	<p>มาตรา ๒๖๗ วรรคหนึ่ง และวรรค สอง</p>	<p>มาตรา ๒๑๖ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๗)</p>
<p>วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ และการทำคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ</p>		<p>-</p>	<p>มาตรา ๒๑๖ วรรคหก</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐทุกองค์กร และให้ใช้ได้ในคดีทั้งปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญและความเห็นในการวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทุกคน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>		<p>มาตรา ๒๖๔ วรรคสาม ประกอบ มาตรา ๒๖๘</p>	<p>มาตรา ๒๑๑ วรรคสาม มาตรา ๒๑๖ วรรคสาม และวรรคห้า</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๓ ศาลยุติธรรม</p>				
<p>มาตรา ๒๒๔ ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น</p> <p>ศาลยุติธรรมมีสามชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลชั้นอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญหรือตามกฎหมายอื่น</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๗๑</p> <p>มาตรา ๒๗๒</p>	<p>มาตรา ๒๑๘</p> <p>มาตรา ๒๑๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>
<p>มาตรา ๒๒๕ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา โดยองค์คณะผู้พิพากษาประกอบด้วยผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๑๙ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๗๒</p>	<p>มาตรา ๒๑๙ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ผู้พิพากษาศาลฎีกาจำนวนเก้าคน ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยวิธีลงคะแนนลับ และให้เลือกเป็นรายคดี</p> <p>อำนาจหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การอุทธรณ์คำพิพากษาซึ่งกระทำได้ในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้และในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เปลี่ยนหลักการตามมาตรา ๒๑๙ วรรคห้า และมาตรา ๒๗๘ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มความว่า “การอุทธรณ์คำพิพากษา” เพื่อให้อุทธรณ์คำพิพากษาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายไปที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาได้ - รับรองสิทธิในการอุทธรณ์ของคุณภาพทั้งสองฝ่ายทั้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาให้ชัดเจน กรณีเมื่อมีคำพิพากษาแล้ว คุณภาพมีสิทธิอุทธรณ์ได้ทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริง ส่วนรายละเอียดให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR) ข้อ ๑๔ (๕) 	<p>มาตรา ๒๗๒ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๑๙ วรรคห้า และ มาตรา ๒๗๘ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๒๖ ให้ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค และศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์คดี มีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ให้อยู่ในเขตอำนาจศาล ดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) คดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาให้อยู่ในอำนาจของศาลอุทธรณ์</p> <p>(ข) คดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งเกิดขึ้นในเขตท้องที่ของศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคใด ให้อยู่ในอำนาจของศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคนั้น แล้วแต่</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่โดยให้มีศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษในศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค เพื่อส่งเสริมให้ผู้พิพากษามีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ หรือศาลแรงงาน เป็นต้น</p> <p>- เปลี่ยนหลักการตามมาตรา ๒๑๙ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยแยกออกเป็นสองระดับ กรณีที่เป็นการเลือกตั้งระดับชาติเดิมอยู่ในเขตอำนาจของศาลฎีกาเปลี่ยนเป็นศาลอุทธรณ์ กรณีที่เป็นการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นอยู่ในเขตอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาค</p> <p>- กรณีตาม (๑) (ก) และ (ข) ศาลไม่มีอำนาจพิจารณาคดีสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ก่อนประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง เพราะเป็นอำนาจเด็ดขาดของคณะกรรมการการเลือกตั้ง แต่ถ้าสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หลังประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง เป็นอำนาจของศาลตาม (ค)</p> <p>- เนื่องจากการกำหนดให้บุคคลที่ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งต้องถูกตัดสิทธิในการลงสมัครรับเลือกตั้งตลอดชีวิต จึงได้กำหนดให้ศาลอุทธรณ์และศาล</p>	-	<p>มาตรา ๒๑๙ มาตรา ๒๖๓</p> <p>มาตรา ๒๑๙ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>กรณี</p> <p>(ค) คดีที่มีการสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ภายหลังจากคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศรับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคตาม (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณี</p> <p>เมื่อศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคแล้วแต่กรณี มีคำสั่งรับคำร้องให้เลือกตั้งใหม่หรือให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง แล้ว นับแต่วันดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป มิได้จนกว่าศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี จะมีคำสั่งยกคำร้อง</p>	<p>อุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดคดีเกี่ยวกับการเลือกตั้งและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คำพิพากษาในคดีพิทักษ์สิทธิเลือกตั้ง คู่ความมีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>(๒) คดีเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำเนาแบบแสดง รายการภาษีเงินได้ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ หรือเอกสารที่ เกี่ยวข้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้ ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคมีอำนาจพิจารณา พิพากษา ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และเมื่อมี คำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว คู่ความมีสิทธิอุทธรณ์ คำพิพากษาหรือคำสั่งต่อศาลฎีกาได้</p> <p>(๓) คดีขำัญญพิเศษให้อุทธรณ์ต่อศาล อุทธรณ์คดีขำัญญพิเศษ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมาย</p>	<p>- ให้คู่ความอุทธรณ์คดีพิทักษ์สิทธิเลือกตั้งไปยังศาลฎีกาได้เพราะเป็นเรื่อง สำคัญ</p> <p>- เปลี่ยนหลักการตามมาตรา ๒๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ คดีเกี่ยวกับการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สิน โดยมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดให้คดีลักษณะดังกล่าวให้อยู่ในเขต อำนาจของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค</p> <p>- ให้คู่ความอุทธรณ์คดีเกี่ยวกับบัญชีทรัพย์สินไปยังศาลฎีกาได้เพราะเป็น เรื่องสำคัญ</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะให้ผู้พิพากษา ในศาลขำัญญพิเศษชั้นต้น สามารถขึ้นมาดำรงตำแหน่งในศาลอุทธรณ์คดี</p>	-	มาตรา ๒๖๓	มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>บัญญัติ</p> <p>วิธีพิจารณาและการพิพากษาคดีตาม (๑) และ (๒) รวมทั้งการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากำหนด โดยต้องใช้ระบบไต่สวน ให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว และอาจพิจารณาลับเพื่อคุ้มครองพยานได้</p>	<p>ขำนัญพิเศษได้</p> <p>- ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๒๑๙ วรรคสามของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- หากใช้วิธีพิจารณาคดีแบบปกติทั่วไปในการดำเนินคดีเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์อาจใช้เวลานานและอาจทำให้พยานไม่มาเบิกความในชั้นศาล จึงกำหนดให้ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาคสามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยหรือโดยลับได้ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งกำหนดให้การพิจารณาคดีต้องใช้ระบบไต่สวน ให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว</p>	-	<p>มาตรา ๒๑๙ วรรคสาม</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๔ ศาลปกครอง</p>				
<p>มาตรา ๒๒๗ ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครองอันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมายหรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครอง รวมทั้งคดีอันเนื่องมาจากการบริหารและการบริหารงานบุคคลขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ตลอดจนมีอำนาจพิจารณาพิพากษาเรื่องที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง</p> <p>อำนาจศาลปกครองตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงการใช้อำนาจหน้าที่ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ปรับปรุงการเขียนบทบัญญัติใหม่ เพื่อเน้นความสำคัญกับการตรวจสอบการใช้อำนาจทางปกครองขององค์กรมากกว่าเน้นในเรื่องรูปแบบขององค์กร ดังนั้น ถ้าเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง หรือดำเนินกิจการทางปกครองแล้ว ถือว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยปรับความให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๒๓ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ไม่ว่าจะอำนาจหน้าที่นั้นจะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย</p> <p>ให้มีศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น และจะมีศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ด้วยก็ได้</p>	<p>- เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าอำนาจศาลปกครอง ไม่รวมถึงการใช้อำนาจโดยตรงขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ไม่ว่าจะอำนาจหน้าที่นั้นจะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ หรือในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือในกฎหมาย</p>	<p>มาตรา ๒๗๖ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๒๓ วรรคสาม</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๒๒๘ ผู้ทรงคุณวุฒิสภา นิติศาสตร์และผู้ทรงคุณวุฒิในการบริหารราชการแผ่นดิน อาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดได้ การแต่งตั้งให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้แต่งตั้งไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมด และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองตามที่กฎหมาย</p>	<p>- เปลี่ยนหลักการตามมาตรา ๒๒๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยลดสัดส่วนการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิสภานิติศาสตร์และผู้ทรงคุณวุฒิในการบริหารราชการแผ่นดิน ให้เป็นผู้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจากเดิมจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมด เพื่อแก้ไขปัญหาการพิจารณาตัดสินคดีความที่มีความล่าช้า เนื่องจากจำนวนตุลาการศาลปกครองสูงสุดไม่ครบเต็มจำนวนดังกล่าว และเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนองค์คณะ</p>	<p>มาตรา ๒๗๗ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>บัญญัติและได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาก่อน แล้วจึงนำความกราบบังคมทูล</p> <p>การคัดเลือกตุลาการในศาลปกครอง</p> <p>ขั้นต้นเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองบัญญัติ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง และได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาก่อน แล้วจึงนำความกราบบังคมทูล</p>		<p>มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๒๙ ให้มีแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณในศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุด</p> <p>องค์คณะ อำนวยการหน้าที่ การฟ้องคดีและวิธีพิจารณาคดี รวมทั้งการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ และการอื่นที่จำเป็น ของศาลปกครองแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้มีแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณในศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุด เนื่องจากข้อขัดแย้งที่นำไปสู่เรื่องวินัยการคลังและการงบประมาณจะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐหรือการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมือง ซึ่งเป็นกิจกรรมทางการปกครองเป็นส่วนใหญ่ และการพิจารณาคดีในลักษณะนี้จะเป็นระบบการไต่สวน ซึ่งศาลปกครองมีความชำนาญในการไต่สวนจึงมีความเหมาะสมในการพิจารณาคดีดังกล่าว</p>	-	-	มาตรา ๓๕ (๘) และ (๑๐)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๕ ศาลทหาร</p>				
<p>มาตรา ๒๓๐ ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารและคดีอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p style="padding-left: 40px;">การแต่งตั้งและการให้ตุลาการศาลทหารพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๘๑</p>	<p>มาตรา ๒๒๘</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ตารางสรุปเจตนารมณ์รายมาตราของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>หมวด ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย</p>				
<p>ส่วนที่ ๑ บททั่วไป</p>				
<p>มาตรา ๒๓๑ การตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยต้องเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย สุจริต เป็นกลางทางการเมือง ปราศจากอคติและการขัดกันแห่งผลประโยชน์ รวมทั้งต้องกระทำโดยกระบวนการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยด้วย โดยอนุโลม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ - บัญญัติหลักการทั่วไปในการตรวจสอบการใช้อำนาจ ส่วนลักษณะและวิธีการตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยของแต่ละองค์กรที่มีความแตกต่างกัน อาจมีการบัญญัติไว้ในกฎหมายลูกของแต่ละองค์กร - การปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยทุกองค์กรต้องมีความเป็นกลางทางการเมืองและปราศจากอคติ และการขัดกันแห่งประโยชน์ - บัญญัติให้นำความในมาตรา ๒๐๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับ 	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐที่เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ย่อมได้รับความคุ้มครอง</p>	<p>ก้องค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐด้วย โดยอนุโลม</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>
<p>มาตรา ๒๓๒ ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ของตน คู่สมรส และบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งผู้ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้มอบหมายให้ครอบครองหรือดูแลทรัพย์สินของตน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ด้วย โดยให้ยื่นต่อ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คงหลักการโดยนำความในมาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาบัญญัติรวมกัน โดยเพิ่มตำแหน่งของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้มีความครอบคลุมมากขึ้น - เมื่อบุคคลใดเข้ามาใช้อำนาจรัฐหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับรัฐจะต้องมีความโปร่งใสตรวจสอบได้ - หากเป็นกรณีของประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม 	<p>มาตรา ๒๙๑ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่ถ้าเป็นกรณีของประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้ยื่นต่อประธานวุฒิสภา ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรี</p> <p>(๒) รัฐมนตรี</p> <p>(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ</p>	<p>การทุจริตแห่งชาติ ต้องยื่นต่อประธานวุฒิสภา</p> <p>- ในการยื่นเอกสารตามมาตรา นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ ตำแหน่งหน้าที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคหนึ่ง ดังนั้น จึงควรต้องแสดงถึงที่มาของรายได้ที่ชัดเจน และการแสดงกิจกรรมนอกตำแหน่งที่เป็นที่มาของรายได้ด้วย ทั้งนี้ อาจกำหนดรายละเอียดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่ เนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มีหน้าที่ตรวจสอบผู้อื่น จึงควรมีหน้าที่เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อสาธารณชนเช่นกัน</p> <p>- เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม โปร่งใส และเป็นตัวอย่างที่ดีทางการเมือง</p>	<p>มาตรา ๒๙๑ (๑)</p> <p>มาตรา ๒๙๑ (๒)</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๕๙ (๑)</p> <p>มาตรา ๒๕๙ (๒)</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
(๔) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร		มาตรา ๒๙๑ (๓)	มาตรา ๒๕๙ (๓)	-
(๕) สมาชิกวุฒิสภา		มาตรา ๒๙๑ (๔)	มาตรา ๒๕๙ (๔)	-
(๖) ข้าราชการการเมืองอื่นและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ	<p>- เพิ่มคำว่า “ผู้ดำรงแห่งทางการเมือง” เพื่อให้ครอบคลุมตำแหน่งต่าง ๆ ที่ควรยื่นบัญชีรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>- ข้าราชการการเมืองเป็นตำแหน่งตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนด ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหน้าที่ในการบริหารประเทศ ไม่ว่าจะในราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่น เช่น ผู้ช่วยรัฐมนตรี เป็นต้น</p>	มาตรา ๒๙๑ (๕)	มาตรา ๒๕๙ (๕)	-
(๗) ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ	- คงหลักการตามมาตรา ๒๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๒๙๑ (๖)	มาตรา ๒๕๙ (๖)	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๘) ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเทียบเท่า และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว บัญชีของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นจะเปิดเผยได้ต่อเมื่อการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด และได้รับการร้องขอจากศาลผู้มีส่วนได้เสีย หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินหรือตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อลดภาระงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยให้ความสำคัญกับการตรวจสอบหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเป็นหลัก</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๖๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มเติมให้ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มีหน้าที่เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อสาธารณชนด้วย</p> <p>- เป็นการกำหนดตัวบุคคลไว้ชัดเจนว่า บุคคลใดจะต้องเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อสาธารณะโดยไม่มีเงื่อนไข และบุคคลจะต้องเปิดเผยบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินภายใต้เงื่อนไข กล่าวคือ ต้องเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด และจะต้องเป็นกรณีที่ได้รับการร้องขอ</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๒๙๓ วรรคสอง</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๒๖๑ วรรคหนึ่ง</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสาม และ มาตรา ๓๕ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี</p> <p>ถ้าศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี วินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสาม ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลมีคำวินิจฉัย โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>- กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอเรื่องให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ</p> <p>- กำหนดให้ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี มีอำนาจวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสี่ โดยให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัย และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือตำแหน่งอื่นเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัยด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๙๑ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๕๙ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสาม และ มาตรา ๓๕ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และห้ามมิให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือตำแหน่งอื่นเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัยด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>กำหนดเวลาที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบความถูกต้องและการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สิน การมอบหมายให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ต่อองค์กรอื่น และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>- กำหนดให้รายละเอียดต่าง ๆ เช่น กำหนดเวลา การตรวจสอบความถูกต้องและการเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สิน และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒</p> <p style="text-align: center;">การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์</p>	<p>- นำหลักมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕ - มาตรา ๒๖๙ โดยเพิ่มบทบัญญัติที่เป็นหลักเกณฑ์ใหม่ไว้ เพื่อให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลในทางปฏิบัติมากขึ้น</p>	<p>มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๒๐๘ และมาตรา ๒๐๙</p>	<p>มาตรา ๒๖๕ - มาตรา ๒๖๙</p>	<p style="text-align: center;">-</p>
<p>มาตรา ๒๓๓ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันของบทบาทและตำแหน่ง และไม่กำหนดนโยบายหรือเสนอกฎหมายหรือกฎซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อกิจการที่ตน คู่สมรส บุตร หรือบิดามารดา มีส่วนได้เสียอยู่</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยเป็นบทบัญญัติทั่วไปที่กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม การไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันของบทบาทและตำแหน่งซึ่งไม่ใช่เรื่องผลประโยชน์ส่วนตัว (conflict of role) และการไม่กำหนดนโยบายหรือเสนอกฎหมายหรือกฎซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อกิจการที่ตน คู่สมรส บุตร หรือบิดามารดา มีส่วนได้เสียอยู่ ซึ่งจะเป็นหลักที่ใช้ในการป้องกันเรื่องการทุจริตเชิงนโยบาย</p> <p>- รายละเอียดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประมวลจริยธรรม</p>	<p style="text-align: center;">-</p>	<p style="text-align: center;">-</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๓๔ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้อง</p> <p>(๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด</p> <p>(๒) ไม่ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ใดในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น</p>	<p>- คงหลักการโดยนำความในมาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาบัญญัติรวมกัน โดยกลับหลักการบัญญัติใหม่ โดยห้ามฝ่ายบริหารเป็นหลักเพราะเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหาร ในส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาให้นำความในมาตรานี้มาใช้โดยอนุโลม</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๖๕ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๑๐</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๑๐ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๖๕ และ มาตรา ๒๖๗</p> <p>มาตรา ๒๖๗</p> <p>มาตรา ๒๖๕ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๓) ไม่รับหรือแทรกแซงหรือก้าวล่วงการเข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาด หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม</p> <p>(๔) ไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเป็นพิเศษนอกเหนือไปจากที่หน่วยงานดังกล่าวปฏิบัติต่อบุคคลอื่น ๆ ในธุรกิจการงานตามปกติ</p> <p>(๕) ไม่กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ วรรคหก</p>		<p>มาตรา ๑๑๐ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๑๐ (๓)</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๖๕ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๖๕ (๓)</p> <p>มาตรา ๒๖๕ (๔)</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ หรือเงินอื่นใดใน ลักษณะเดียวกัน และมีให้ใช้บังคับในกรณีที่ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีรับหรือดำรงตำแหน่ง กรรมการของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือ รัฐสภา หรือกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งในการบริหาร ราชการแผ่นดิน หรือเป็นการดำรงตำแหน่งหรือ ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>ให้นำความใน (๓) (๔) (๕) และวรรคสอง มาใช้บังคับกับคู่สมรสและบุตรของนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี และบุคคลอื่นซึ่งดำเนินการในลักษณะ</p>		<p>มาตรา ๑๑๐ วรรคสอง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๖๕ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๖๕ วรรคสาม</p>	<p>และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ผู้ถูกใช้ ผู้ร่วมดำเนินการ หรือผู้ได้รับมอบหมายจาก นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีให้กระทำการตามมาตรา นี้ด้วย</p>				<p>มาตรา ๓๕ (๓)</p>
<p>มาตรา ๒๓๕ นายกรัฐมนตรีและ รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้าง หุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ ในกรณีที่ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ใดประสงค์จะได้รับ ประโยชน์จากกรณีดังกล่าวต่อไป ให้นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีผู้นั้นแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คงหลักการตามมาตรา ๒๖๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ - ความว่า “ไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วน” หมายความว่า หาก นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมีหุ้นอยู่ก่อนต้องทำการโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทดังกล่าวให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น (blind trust) โดยนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีจะบริหารจัดการเองไม่ได้ 	<p>มาตรา ๒๐๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๖๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้นั้นโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีจะกระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการเข้าไปบริหารหรือจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตามวรรคหนึ่ง มิได้</p> <p>บทบัญญัติมาตรานี้ให้นำมาใช้บังคับกับคู่สมรสและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี รวมทั้งผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีได้มอบหมายให้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นแทนตน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ด้วย</p>		<p>มาตรา ๒๐๙ วรรคสอง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๖๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๖๙ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๓๖ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีต้องไม่ใช่สถานะหรือตำแหน่งทางการเมือง เข้าไปก้าวกายหรือแทรกแซงเพื่อประโยชน์ของตนเอง ของผู้อื่น หรือของพรรคการเมือง ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>- คงหลักการ โดยนำความในมาตรา ๒๖๖ และมาตรา ๒๖๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาบัญญัติรวมกัน</p> <p>- ความในมาตรานี้ไม่ห้ามถึงกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภานำความเดือดร้อนของประชาชนที่รับเรื่องร้องเรียนไว้ แล้วนำมาแจ้งให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาต่อไป เพราะไม่ถือว่าเป็นการก้าวกายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมาตรานี้จะห้ามเฉพาะกรณีการกำหนดวิธีดำเนินการหรืองบประมาณแก่หน่วยราชการให้ดำเนินการใดเป็นการเฉพาะ</p> <p>- ความใน (๑) - (๓) ของมาตรานี้ เป็นการคงหลักการเดิมตามมาตรา ๒๖๖ (๑) - (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเปลี่ยนถ้อยคำจากเดิมใช้คำว่า “พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น” เป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ”</p>	<p>มาตรา ๑๑๑</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๖๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๖๘</p> <p>มาตรา ๒๖๖ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) การบรรจุ แต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อน ตำแหน่ง และเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๓) การให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(๔) การแต่งตั้งและการให้กรรมการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่น ของรัฐ พ้นจากตำแหน่ง</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้มีความหมายที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพราะอาจมีการแทรกแซงผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ หรือ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ</p>	<p>มาตรา ๑๑๑</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๖๖ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๖๖ (๓)</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภา หรือตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องป้องกันหรือกำกัับดูแลไม่ให้คู่สมรสและบุตรของตน รวมทั้งบุคคลใดในพรรคการเมืองที่ตนสังกัดอยู่กระทำการดังกล่าวด้วย</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๖๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มหลักการใหม่ในวรรคสองตอนท้ายว่า “และต้องป้องกันหรือกำกัับดูแลไม่ให้คู่สมรสและบุตรของตน รวมทั้งบุคคลใดในพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมืองที่ตนเองสังกัดอยู่ กระทำการดังกล่าวด้วย” เพื่อให้ฝ่ายการเมืองได้ป้องกันในเรื่องดังกล่าวด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๐๘</p>	<p>มาตรา ๒๖๘</p>	<p>(๓) และ (๕) มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p>
<p>มาตรา ๒๓๗ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่กระทำการตามมาตรา ๒๓๔ (๒) (๓) (๔) และ (๕) วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๒๓๖</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- กำหนดให้นำบทบัญญัติที่บังคับใช้แก่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมาใช้บังคับกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๑๐ และ มาตรา ๑๑๑</p>	<p>มาตรา ๒๖๕ และ มาตรา ๒๖๖</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๔๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา หรือกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งในราชการของฝ่ายนิติบัญญัติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๒๖๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ - เปลี่ยนจากความว่า “หรือกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งในการบริหารราชการแผ่นดิน” เป็น “หรือกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งในราชการของฝ่ายนิติบัญญัติ” เพื่อยกเว้นเฉพาะราชการของฝ่ายนิติบัญญัติเท่านั้น ไม่รวมการบริหารราชการแผ่นดินในฝ่ายบริหาร - คำว่า “กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งในราชการฝ่ายนิติบัญญัติ” เป็นไปตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการในการบริหารราชการแผ่นดินไม่ได้ แต่ถ้าตั้งเป็นกรรมการในราชการของฝ่ายนิติบัญญัติสามารถกระทำได้ อันเป็นการบัญญัติกฎหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น 	<p>มาตรา ๑๑๐ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๖๕ วรรคสอง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ส่วนที่ ๓</p> <p>การถอดถอนจากตำแหน่ง</p>		<p>มาตรา ๓๐๓</p> <p>ถึงมาตรา</p> <p>๓๐๗</p>	<p>มาตรา ๒๗๐</p> <p>ถึงมาตรา</p> <p>๒๗๔</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๒๓๘ ให้รัฐสภามีอำนาจพิจารณาถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีพฤติการณ์ร้ายชัดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ออกจากตำแหน่งได้</p> <p>ให้วุฒิสภามีอำนาจพิจารณาถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานศาล</p>	<p>- ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เกี่ยวกับกระบวนการถอดถอนจากตำแหน่ง</p> <p>- กรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ย่อมเป็นเหตุแห่งการถอดถอนหรือการตัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๒๔๐</p> <p>- กำหนดให้วุฒิสภามีอำนาจพิจารณาถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งเฉพาะในตำแหน่งที่ตนให้ความเห็นชอบและบุคคลอื่นที่มีได้มาจากการเลือกตั้ง</p>	<p>มาตรา ๓๐๓</p> <p>วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๗๐</p> <p>วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๗</p> <p>วรรคสอง</p> <p>และ</p> <p>มาตรา ๓๕</p> <p>(๓) และ (๖)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออัยการสูงสุด ซึ่งมีพฤติการณ์ตามวรรคหนึ่ง ออกจากตำแหน่งได้ แต่สำหรับการถอดถอนกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>บทบัญญัติวรรคสองให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ด้วย คือ</p> <p>(๑) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และผู้ตรวจการแผ่นดิน</p>	<p>- วุฒิสภามีอำนาจพิจารณาถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด หรืออัยการสูงสุด ออกจากตำแหน่งได้ เว้นแต่การถอดถอนกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด</p>	<p>มาตรา ๓๐๓ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๓๐๓ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๗๐ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๗๐ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) ผู้พิพากษา ตุลาการ ข้าราชการ อัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือเทียบเท่า ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>		<p>มาตรา ๓๐๓ (๒)</p>	<p>มาตรา ๒๗๐ (๒)</p>	<p>(๓) และ (๖) มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>
<p>มาตรา ๒๓๙ บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๓๘ ออกจากตำแหน่ง</p> <p>(๑) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภาหรือประธาน</p>	<p>- กำหนดบุคคลที่มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง</p> <p>- ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๒๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยแก้ไขจากเดิมที่กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อให้วุฒิสภามีมติ เป็นกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภามี</p>	<p>มาตรา ๓๐๔</p> <p>มาตรา ๓๐๔ วรรคหนึ่ง และวรรค สอง</p>	<p>มาตรา ๒๗๑</p> <p>มาตรา ๒๗๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๗</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>วุฒิสภา แล้วแต่กรณี เพื่อให้รัฐสภาหรือวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๓๘ ออกจากตำแหน่ง</p> <p>(๒) ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภาหรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๓๘ ออกจากตำแหน่ง</p> <p>คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำความผิดเป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจน</p>	<p>สิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภาหรือต่อประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี เพื่อให้รัฐสภาหรือวุฒิสภามีมติแทน</p> <p>- กำหนดรายละเอียดของคำร้องขอให้ถอดถอนบุคคลตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๗๑ วรรคสาม</p> <p>-</p>	<p>(๓) และ (๖)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๔๐ ในกรณีที่มีการร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๓๘ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่กล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๓๘ ว่ามีพฤติการณ์ตามมาตรา ๒๓๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีใช่เป็นการกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้ประธานรัฐสภาหรือประธานวุฒิสภาแล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยเร็ว และให้ดำเนินการต่อไป ดังนี้</p> <p>(ก) ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ถ้าคณะกรรมการป้องกันและ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่กำหนดเกี่ยวกับรายละเอียดกระบวนการและวิธีการถอดถอนบุคคลตามมาตรา ๒๓๘ ซึ่งมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๒๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>- กำหนดให้ประธานรัฐสภาหรือประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการพิจารณาถอดถอน</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล นับแต่วันดังกล่าวผู้ดำรงตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมิได้ จนกว่ารัฐสภาหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะมีมติและให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ถ้าเห็นว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาข้อนั้นเป็นอันตกไป</p> <p>(ข) เมื่อได้สวนเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทำรายงานเสนอต่อประธานรัฐสภาหรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี โดยในรายงานดังกล่าวต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อกล่าวหาตามคำร้องขอข้อใดมีมูลหรือไม่ มีพยานหลักฐานใด</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) ในกรณีที่กำลังหาผู้ดำรงตำแหน่งตาม มาตรา ๒๓๘ ว่ามีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้ประธานรัฐสภาหรือประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ โดยเร็ว และให้ดำเนินการต่อไป ดังนี้</p> <p>(ก) ให้ประธานกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแจ้งให้องค์กรตาม รัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและคุณธรรม องค์กรละหนึ่ง คน และให้ประธานกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคล ดังกล่าวร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิและคุณธรรมหนึ่งคนที่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติเสนอ เป็นคณะกรรมการพิจารณาการฝ่า ฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม</p>	<p>- กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน ทางจริยธรรม ทำหน้าที่ตรวจสอบในกรณีที่มีการกล่าวหาบุคคลตามมาตรา ๒๕๓ ว่ามีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่าง ร้ายแรง โดยให้แต่งตั้งเป็นรายกรณีไป</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>โดยเร็ว โดยให้แต่งตั้งเป็นรายกรณี</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม อำนาจหน้าที่ วิธีการไต่สวนและพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(ข) เมื่อคณะกรรมการตาม (ก) ดำเนินการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้ทำรายงานเสนอต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยในรายงานดังกล่าวต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อกล่าวหาตามคำร้องขอข้อใดมีมูลหรือไม่ มีพยานหลักฐานใด ในกรณี que เห็นว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหา นั้นเป็นอันตกไป แต่ถ้าเห็น ว่าข้อกล่าวหาใดมีมูล ให้แจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ</p>	<p>- กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม อำนาจหน้าที่ วิธีการไต่สวนและพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>โดยนับแต่วันดังกล่าวผู้ดำรงตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมิได้ จนกว่ารัฐสภาหรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะมีมติ และให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในกรณีนี้ ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม ขอให้คณะกรรมการไต่สวนเพิ่มเติม ก็ให้คณะกรรมการดำเนินการไต่สวนต่อไปตามมตินั้น</p> <p>(๓) เมื่อได้รับรายงานตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี แล้ว ให้ประธานรัฐสภาหรือประธานวุฒิสภาจัดให้มีการประชุมรัฐสภาหรือวุฒิสภาเพื่อพิจารณากรณีดังกล่าวโดยเร็ว ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>แห่งชาติส่งรายงานให้นอกสมัยประชุม ให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญ และให้ประธานรัฐสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามีอิสระในการออกเสียงลงคะแนนซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ มติรัฐสภาที่ให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๓๘ วรรคหนึ่ง ออกจกตำแหน่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา และมติวุฒิสภาที่ให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๓๘ วรรคสองและวรรคสาม ออกจากตำแหน่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้มติรัฐสภาที่ให้ถอดถอนบุคคลตามมาตรา ๒๓๘ วรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา - กำหนดให้มติวุฒิสภาที่ให้ถอดถอนบุคคลตามมาตรา ๒๓๘ วรรคสองและวรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา 			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มติที่ให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่งไม่ว่าผู้นั้นจะยังคงอยู่ในตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งนั้นไปแล้ว ให้มีผลเป็นการตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือสิทธิในการดำรงตำแหน่งอื่นของผู้นั้นเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มติดังกล่าวเป็นกรณีที่ถูกถอดถอนเพราะเหตุที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้มีผลเป็นการตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือสิทธิในการดำรงตำแหน่งอื่นตลอดไป</p> <p>การร้องขอ การพิจารณาและไต่สวนคำร้องขอ และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>- กำหนดให้ผลของมติที่ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง มี ๒ ลักษณะ คือ ถ้ามีมติถอดถอนเพราะเหตุจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือประพฤติผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง จะต้องถูกตัดสิทธิการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือสิทธิในการดำรงตำแหน่งอื่นในภาครัฐ เป็นเวลาห้าปี แต่ถ้ามีมติถอดถอนเพราะเหตุที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จะมีผลเป็นการตัดสิทธิทางการเมืองหรือสิทธิในการดำรงตำแหน่งอื่นในภาครัฐตลอดไป</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ส่วนที่ ๔</p> <p>การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>				
<p>มาตรา ๒๔๑ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาว่า ร่ำรวยผิดปกติ กระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีอำนาจพิจารณาพิพากษา</p> <p>บทบัญญัติวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่ บุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรค</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๓๐๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๓๐๘ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๗๕ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
หนึ่ง เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือ ประวิงการกระทำในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบ หรือมิชอบด้วยหน้าที่ ด้วย				(๓) และ (๖)
<p>มาตรา ๒๔๒ ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่า นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ร่ำรวยผิดปกติ กระทำ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวล กฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น และ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติไม่รับดำเนินการไต่สวน ดำเนินการดังกล่าว ข่าเข้าเกินสมควร หรือดำเนินการไต่สวนแล้วเห็นว่า ไม่มีมูลความผิดตามข้อกล่าวหา สมาชิกสภาผู้แทน</p>	<p>- ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ และมาตรา ๒๗๖ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยแก้ไข กระบวนการยื่นคำร้องต่อประธานศาลฎีกาเพื่อขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา พิจารณาแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระ</p> <p>- การแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา มีเฉพาะคดีที่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไม่รับดำเนินการ ไต่สวน ดำเนินการดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร หรือดำเนินการไต่สวนแล้วเห็น ว่าไม่มีมูลความผิดตามข้อกล่าวหา เพื่อให้ผู้ไต่สวนอิสระทำหน้าที่แทน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดังนั้น หลักการ การดำเนินการของผู้ไต่สวนอิสระจึงถือเป็นข้อยกเว้นเฉพาะกรณีข้างต้น</p>	-	<p>มาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ และ มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา รวมกันจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือ ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว อาจยื่นคำร้องต่อประธานศาลฎีกาเพื่อขอให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา พิจารณาแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระจำนวนไม่เกินสามคน จากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมืองและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ไต่สวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลดังกล่าว</p> <p>ในกรณีที่ผู้ไต่สวนอิสระดำเนินการแล้ว เห็นว่าเรื่องที่ไต่สวนนั้นมีมูล ให้ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังประธานรัฐสภาเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๔๐ และยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป</p>	<p>เท่านั้น</p> <p>- ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยแก้ไขหลักการจากเดิมที่กำหนดให้ผู้ไต่สวนอิสระส่งสำนวนและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นกำหนดให้ผู้ไต่สวนอิสระยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้เอง</p>	-	มาตรา ๒๗๖ วรรคสาม	มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการแต่งตั้งผู้ไต่สวนอิสระ รวมทั้งการยื่นคำร้อง การดำเนินการไต่สวน การยื่นฟ้องคดีต่อศาล และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	-	<p>มาตรา ๒๗๖ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>
<p>มาตรา ๒๔๓ ในการพิจารณาคดี ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ยึดสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือของผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณา และอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๓๑๐ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ส่วนที่ ๕ องค์การตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบ การใช้อำนาจอธิปไตย</p>				
<p>ตอนที่ ๑ คณะกรรมการการเลือกตั้ง</p>				
<p>มาตรา ๒๔๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกอบด้วย กรรมการจำนวนห้าคนซึ่ง พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของ วุฒิสภา จากผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมืองและ มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ให้ผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธาน กรรมการการเลือกตั้ง แล้วแจ้งผลให้ประธาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คงหลักการตามมาตรา ๒๒๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ - คำว่า “ผู้ซึ่งมีความเป็นกลางทางการเมือง” (non partisan) หมายความว่า ไม่เป็นฝักฝ่ายทางการเมือง - คงหลักการตามมาตรา ๒๓๑ (๖) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ 	<p>มาตรา ๑๓๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๓๘ (๕)</p>	<p>มาตรา ๒๒๙ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๓๑ (๖)</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>วุฒิสภาทราบ</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง</p> <p>ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น โดยมีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นตรงต่อประธานกรรมการการเลือกตั้ง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๓๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยกำหนดให้มีเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชา ชั้นตรงต่อประธานกรรมการเลือกตั้ง</p>	<p>มาตรา ๑๓๖ วรรคสอง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๒๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๓๕ วรรคสาม</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๔๕ การสรรหากรรมการการเลือกตั้ง ให้ดำเนินการดังนี้</p> <p>(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาสรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งจำนวนสองคน</p> <p>(๒) ให้คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง สรรหาผู้สมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้งจำนวนสามคน</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง</p> <p>มติในการสรรหาตาม (๒) ต้องลงคะแนนโดยเปิดเผย และต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p>	<p>- คงหลักการสำคัญเกี่ยวกับวิธีการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง ตามมาตรา ๒๓๑ (๑) และ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มความให้มติในการสรรหาตาม (๒) ต้องลงคะแนนโดยเปิดเผย</p>	<p>มาตรา ๑๓๘</p> <p>มาตรา ๑๓๘ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๓๘ (๑)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๓๘ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๓๑</p> <p>มาตรา ๒๓๑ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๓๑ (๑)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๒๓๑ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๔๖ คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔๕ (๒) ประกอบด้วยกรรมการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประธานศาลรัฐธรรมนูญหรือตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเลือกโดยที่ประชุมตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หนึ่งคน</p> <p>(๒) ประธานศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หนึ่งคน</p> <p>(๓) ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเลือกโดยพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล หนึ่งคน</p> <p>(๔) ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเลือกโดยพรรคการเมืองที่ได้ร่วมรัฐบาล หนึ่งคน</p>	<p>- ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง คือ กรรมการในคณะกรรมการร่วมภาคเอกชนสามสถาบัน ซึ่งจับสลากให้เหลือหนึ่งคน และประธานที่ประชุมสภาองค์กรชุมชนระดับจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งจับสลากให้เหลือหนึ่งคน เพื่อให้คณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งมีองค์ประกอบที่หลากหลายมากขึ้น</p>	<p>มาตรา ๑๓๘ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๓๑ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๗ พรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๕) อธิการบดีซึ่งเลือกโดยที่ประชุม อธิการบดีแห่งประเทศไทย หนึ่งคน</p> <p>(๖) ประธานกรรมการและกรรมการใน คณะกรรมการร่วมภาคเอกชนสามสถาบัน ซึ่งสุ่ม เลือกโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หนึ่งคน</p> <p>(๗) ประธานที่ประชุมสภาองค์กรชุมชน ระดับจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งสุ่มเลือกโดยวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์ หนึ่งคน</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการ สรรหาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ การเลือกตั้ง</p> <p>กรรมการสรรหาตามวรรคหนึ่ง จะเข้ารับ การสรรหาเป็นกรรมการการเลือกตั้ง มิได้</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีอาจเลือกกรรมการสรรหาให้ ครบจำนวนตามวรรคหนึ่งได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>หากกรรมการสรรหาที่เลือกมาได้นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่</p>				
<p>มาตรา ๒๔๗ ให้ดำเนินการสรรหาผู้ซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการการเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔๕ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุให้ต้องมีการสรรหาบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว แล้วให้เสนอรายชื่อผู้ได้รับเลือกนั้นพร้อมความยินยอมของผู้นั้นต่อประธานวุฒิสภา</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสรรหาในตำแหน่งใด หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ถ้ากรรมการสรรหาที่เหลืออยู่นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๓๑ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๓๘ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๓๘ (๑)</p>	<p>มาตรา ๒๓๑ (๓)</p> <p>มาตรา ๒๓๑ (๑)</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุที่ทำให้ไม่อาจดำเนินการสรรหาได้ภายในเวลาที่กำหนด หรือไม่อาจสรรหาได้ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาพิจารณาสรรหาแทนจนครบจำนวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดดังกล่าว</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหาตามมาตรา ๒๔๕ ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ</p> <p>ในกรณีที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสองและวรรคสาม แต่ถ้าวุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบในข้อใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ส่งชื่อนั้นกลับไปยังที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี หากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา</p>		<p>มาตรา ๑๓๘ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๓๘ (๔)</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๓๑ (๓)</p> <p>มาตรา ๒๓๑ (๔)</p> <p>มาตรา ๒๓๑ (๕)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>หรือคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภา และที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกายืนยันตามมติเดิม หรือคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งมีมติด้วยคะแนนเอกฉันท์ยืนยันตามมติเดิม ให้ส่งชื่อนั้นให้ประธานวุฒิสภาจัดให้มีการดำเนินการตามมาตรา ๒๔๔วรรคสอง โดยอนุโลม ก่อนนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป แต่ถ้ามติที่ยืนยันตามมติเดิมไม่เป็นไปตามที่กล่าวมาแล้ว ให้เริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๔๘ กรรมการการเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเปลี่ยนแปลงวาระการดำรงตำแหน่งจากเจ็ดปี เป็นหกปี</p> <p>- การกำหนดให้กรรมการการเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งหกปี ซึ่งแตกต่างจากในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่กำหนดไว้เจ็ดปี โดยหากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ประกาศใช้ วาระการดำรงตำแหน่งหกปีจะมีผลทันที ดังนั้น จึงต้องบัญญัติเพิ่มเติมไว้ในบทเฉพาะกาลว่า ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๓๒ วรรคหนึ่ง</p>	<p>-</p>
<p>กรรมการการเลือกตั้งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการการเลือกตั้งซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๑๘ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการการ</p>	<p>- กำหนดให้นำความในมาตรา ๒๑๘ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการการเลือกตั้งด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๔๐ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๓๒ วรรคสอง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เลือกตั้งด้วย โดยอนุโลม</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของกรรมการการเลือกตั้ง การส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเรื่องการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและการกระทำอันเป็นการต้องห้ามของกรรมการการเลือกตั้ง และการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยอย่างน้อยต้องมีข้อห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมาแล้ว เข้ารับการสรรหา</p>	<p>- เพิ่มหลักการห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการในองค์กรอื่นซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมาแล้ว เข้ารับการสรรหา</p> <p>- คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ” หมายถึงผู้ดำรงตำแหน่ง กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>	-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๕๐ คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้จัดให้มีและควบคุมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา รวมทั้งจัดให้มีและควบคุมการออกเสียงประชามติ ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และให้มีอำนาจหน้าที่อื่นตามรัฐธรรมนูญนี้ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น</p>	<p>สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา</p> <p>- ปรับวิธีบัญญัติอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งมีรายละเอียดมาก ให้นำไปบัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ แทนที่จะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และเพิ่มความคุ้มครองคณะกรรมการการเลือกตั้ง และให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรคการเมืองด้วย</p> <p>- สำหรับการจัดการเลือกตั้ง กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้จัดให้มีและควบคุมการเลือกตั้ง โดยให้มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือแต่งตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการจัดการเลือกตั้งเป็นคราว ๆ ไป ตามมาตรา ๒๕๑</p>	<p>มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๓๕ วรรคหนึ่ง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในระหว่างที่พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ประกาศให้มีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา หรือประกาศพระบรมราชโองการหรือประกาศให้มีการออกเสียงประชามติ มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้จับกุมขัง หรือหมายเรียกตัวกรรมการการเลือกตั้งไปทำการสอบสวน เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือในกรณีที่จับในขณะที่กระทำความผิด</p> <p>ในกรณีที่มีการจับกรรมการการเลือกตั้ง ในขณะที่กระทำความผิด หรือจับ หรือคุมขังกรรมการการเลือกตั้งในกรณีอื่น ให้รายงานไปยังประธานกรรมการการเลือกตั้งโดยด่วน และประธานกรรมการการเลือกตั้งอาจสั่งให้ปล่อยผู้ถูกจับได้ แต่ถ้าประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ถูกจับหรือคุมขัง ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง</p>		<p>มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๔๘ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๔๑ วรรคสอง</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เท่าที่มีอยู่เป็นผู้ดำเนินการ</p> <p>ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และเป็นนายทะเบียนพรรคการเมือง</p> <p>ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นประจำทุกปี โดยคณะกรรมการประเมินผลแห่งชาติ แล้วแจ้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรคการเมืองทราบ และ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๓๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- กำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งและนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นประจำทุกปี โดยคณะกรรมการประเมินผลแห่งชาติ</p>	<p>มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๓๕ วรรคสอง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
ประกาศผลการประเมินดังกล่าวให้ทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ				
<p>มาตรา ๒๕๑ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือแต่งตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น และดำเนินการจัดให้มีการออกเสียงประชามติ เป็นคราวๆ ไป ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง</p> <p>ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินการจัดการเลือกตั้งหรือดำเนินการเกี่ยวกับการออกเสียง</p>	<p>- กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ดำเนินการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นและดำเนินการจัดให้มีการออกเสียงประชามติ เป็นคราวๆ ไป เพื่อให้คณะกรรมการการเลือกตั้งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมกำกับ (Regulator) ให้ผู้จัดการเลือกตั้ง (Operator) จัดการเลือกตั้งให้สุจริตและเที่ยงธรรมอย่างแท้จริง</p> <p>- เพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสอบสวนทางวินัยบุคคลตามวรรคหนึ่งที่ได้ดำเนินการจัดการเลือกตั้งหรือดำเนินการเกี่ยวกับการออกเสียงประชามติโดยไม่สุจริตหรือไม่เที่ยงธรรม และส่งเรื่องไปยัง</p>	-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ประชามติโดยไม่สุจริตหรือไม่เที่ยงธรรม คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจจัดให้มีการสอบสวนทางวินัยผู้นั้น ถ้าผลการสอบสวนปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัย และคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาแล้วมีมติว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งส่งรายงานและเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานหรือองค์กรที่ผู้นั้นสังกัด แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว</p>	<p>ผู้บังคับบัญชาและหน่วยงานต้นสังกัดของผู้นั้น โดยการจะพิจารณาลงโทษอย่างไรขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ตอนที่ ๒</p> <p>คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน</p>	<p>- ปรับเปลี่ยนโดยเพิ่ม “ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน” เพื่อแสดงถึงการถ่วงดุลอำนาจระหว่างคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน</p>			
<p>มาตรา ๒๕๒๒ การตรวจเงินแผ่นดินให้กระทำโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระและเป็นกลาง</p> <p>คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประกอบด้วย กรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์</p>	<p>- กลับไปใช้หลักการตามมาตรา ๓๑๒ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยให้มีทั้งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งทำหน้าที่วางกฎเกณฑ์และวินัยชัยข้าราชการพลเรือนของประเทศไทย และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งทำหน้าที่ตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๓๑๒ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๕๒ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เพิ่มความชำนาญและประสบการณ์ด้านกฎหมาย เพราะเห็นว่าเป็น</p>	<p>มาตรา ๓๑๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๓๑๒ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๕๓ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๕๒ วรรคสอง</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และมีความชำนาญและประสบการณ์ด้านการตรวจเงินแผ่นดิน การบัญชี การตรวจสอบภายใน การเงิน การคลัง กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ และมีความชำนาญและประสบการณ์ด้านการตรวจเงินแผ่นดิน การบัญชี การตรวจสอบภายใน การเงินการคลัง กฎหมาย หรือด้านอื่น</p> <p>ให้นำหลักเกณฑ์และกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้มาใช้บังคับกับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>• (๑) การแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสอง</p>	<p>คุณสมบัติที่จำเป็นต้องมีเช่นกัน</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๓๑๒ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๓๑๒ วรรคสี่</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และวรรคสาม</p> <p>(๒) หน่วยธุรการตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสี่ โดยให้ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>(๓) คณะกรรมการสรรหารวมทั้งวิธีการสรรหาตามมาตรา ๒๔๕ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๔๖ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) วรรคสาม และวรรคสี่ และมาตรา ๒๔๗ โดยให้ผู้แทนองค์กรวิชาชีพหรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี และการตรวจสอบภายในซึ่งสุ่มเลือกโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หนึ่งคน ร่วมเป็นกรรมการสรรหาด้วย</p> <p>(๔) วาระการดำรงตำแหน่งและการอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๕) การสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งแทนตาม มาตรา ๒๔๙</p> <p>(๖) การประเมินผลการปฏิบัติงานตาม มาตรา ๒๕๐ วรรคห้า</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งต้อง กำหนดให้การตรวจเงินแผ่นดินต้องตรวจสอบตาม รัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน โดยอย่างน้อยต้องมีข้อห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งในองค์กร ตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มาแล้ว เข้ารับการสรรหา</p>	<p>- กำหนดให้การตรวจเงินแผ่นดินต้องตรวจสอบตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ มิใช่ยึดแต่ระเบียบเท่านั้น</p>	<p>มาตรา ๓๑๒ วรรคเจ็ด</p>	<p>มาตรา ๒๕๒ วรรคหก</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน</p>		-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๓ คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ</p>				
<p>มาตรา ๒๕๓ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วย กรรมการจำนวนเก้าคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีคุณวุฒิ ทักษะ หรือ ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ด้านรัฐศาสตร์ ด้านการเงินการบัญชี ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการบริหารงานภาครัฐ ด้านการบริหารงานภาคเอกชน หรือมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีวาระการดำรงตำแหน่งเก้าปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๔๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- การกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๙ ปี เนื่องจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์กรกึ่งตุลาการซึ่งเป็นตำแหน่งที่คล้ายศาลไต่สวนในต่างประเทศ เพราะศาลต้องยึดสำนวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหลักในการพิจารณาคดี จึงต้องการหลักประกันความมั่นคงและความเป็นอิสระ</p> <p>นอกจากนั้นสำนวนคดีและเอกสารประกอบการพิจารณามีเป็นจำนวนมาก และรายละเอียดของคดีมีความยุ่งยาก ซับซ้อน จำเป็นต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ ประกอบกับความจำเป็นในการสั่งสมประสบการณ์</p>	<p>มาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๔๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p style="text-align: center;">-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>ให้นำหลักเกณฑ์และกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑) การแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสองและวรรคสาม</p> <p>(๒) หน่วยธุรการตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสี่</p> <p>(๓) คณะกรรมการสรรหารวมทั้งวิธีการสรรหาตามมาตรา ๒๔๕ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๔๖ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) วรรค</p>	<p>จึงเห็นควรกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งให้นานกว่าวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอื่น ๆ</p>	-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๖	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สาม และวรรคสี่ และมาตรา ๒๔๗ โดยให้ประธานศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา หนึ่งคน ร่วมเป็นกรรมการสรรหาด้วย</p> <p>(๔) การอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๒๔๘ วรรคสอง</p> <p>(๕) การสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งแทนตามมาตรา ๒๔๙ แต่ให้ผู้ได้รับการสรรหานั้นดำรงตำแหน่งตามวาระในวาระคหนึ่ง</p> <p>(๖) การประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา ๒๕๐ วรรคห้า</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ</p>	<p>- วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแต่ละคน จะมีวาระเก้าปีแม้ว่าจะเข้ามาแทนผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งไป ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติหน้าที่มีลักษณะกึ่งตุลาการ จึงต้องให้หลักประกันความเป็นอิสระ ทั้งยังก่อให้เกิดความต่อเนื่องของการดำเนินงานด้วย</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ การยื่นเรื่องให้วุฒิสภามีมติให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพ้นจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญากับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอย่างน้อยต้องมีข้อห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมาแล้ว เข้ารับการสรรหา</p> <p>ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๕๔ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใต้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวน พร้อมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งเสนอต่อรัฐสภาหรือวุฒิสภาตาม มาตรา ๒๓๘ และมาตรา ๒๔๐</p> <p>(๒) ใต้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวน พร้อมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม มาตรา ๒๔๑</p> <p>(๓) ใต้สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษา ตุลาการ</p>	<p>- ปรับหลักการตามมาตรา ๒๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เพิ่มอำนาจหน้าที่จากเดิมที่ให้เสนอสำนวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อวุฒิสภา เป็นใต้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งเสนอต่อรัฐสภาหรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณี</p> <p>- เปลี่ยนแปลงตำแหน่งของบุคคลที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจใต้สวนและวินิจฉัยกรณีร้ายแรงผิดปกติ กระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p>	<p>มาตรา ๓๐๑</p> <p>มาตรา ๓๐๐ (๑)</p> <p>มาตรา ๓๐๐ (๒)</p> <p>มาตรา ๓๐๐ (๓)</p>	<p>มาตรา ๒๕๐</p> <p>มาตรา ๒๕๐ (๑)</p> <p>มาตรา ๒๕๐ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๕๐ (๓)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ข้าราชการอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเทียบเท่า ร่ำรวยผิดปกติ กระทบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งไตสวนและวินิจฉัยว่า ผู้ใดเป็นตัวการ ผู้ใช้ และผู้สนับสนุนการกระทำ ความผิดดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>- เปลี่ยนแปลงถ้อยคำ จาก “...ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป...” ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๐ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็น “ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเทียบเท่า” แทน เช่น ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง อธิบดี ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการเหล่าทัพ ผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดและกรรมการในรัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย กสทช. เพื่อลดภาระงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและให้ความสำคัญกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับสูงอย่างแท้จริง ดังนั้น เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เคยอยู่ในอำนาจตรวจสอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่เป็นตำแหน่งระดับรองลงมา จะต้องมีหน่วยงานที่มารับช่วงเป็นผู้ตรวจสอบแทน โดยจะต้องดำเนินงานเชื่อมโยงและสัมพันธ์กับ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอย่างใกล้ชิด เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ</p> <p>- ตัดคำว่า “ผู้บริหารระดับสูง” ออก เนื่องจากหมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งทาง</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๔) ตรวจสอบความถูกต้อง ความมีอยู่จริง และความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวรั่วรอยผิดปกติ</p>	<p>การเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง กรรมการในองค์กรอิสระ กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครอง ซึ่งได้บัญญัติเนื้อความดังกล่าวไว้ในตอนต้นอยู่แล้ว</p> <p>- บัญญัติเพิ่มความว่า “รวมทั้งตัวการ ผู้ใช้ และผู้สนับสนุนการกระทำ ความผิดดังกล่าวด้วย” เพื่อป้องกันมิให้ผู้ที่เป็นข้าราชการในระดับล่างหรือเอกชนหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ หากปรากฏว่ามีส่วนร่วมในการกระทำ ความผิดไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนก็ตาม</p> <p>- บัญญัติเพิ่มคำว่า “ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” เพื่อให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องของบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ได้ในอนาคตเพิ่มเติมไปจากบุคคลที่บัญญัติไว้ใน (๓)</p>	<p>มาตรา ๓๐๐ (๔)</p>	<p>มาตรา ๒๕๐ (๔)</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๕) ฟ้องคดีต่อศาลปกครองในคดีที่เกี่ยวกับวินัยการคลังและการงบประมาณตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลังและการงบประมาณภาครัฐ หรือคดีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- เพิ่มเติมหลักการโดยให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สามารถเสนอฟ้องคดีที่เกี่ยวกับวินัยการคลังและงบประมาณต่อศาลปกครองได้ เช่น ในกรณีเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากหากมีการฟ้องเป็นคดีอาญา ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินคดีเป็นเวลานาน โดยหากเน้นชำระกระบวนการทำให้เกิดความเสียหายอาจยังมีการกระทำต่อไป จึงต้องให้ศาลปกครองมีคำสั่งเพื่อหยุดการกระทำอันก่อให้เกิดความเสียหายนั้น</p>	-	-	-
<p>(๖) รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และเผยแพร่รายงานดังกล่าวให้ทราบเป็นการทั่วไปด้วย</p>		มาตรา ๓๐๐ (๕)	มาตรา ๒๕๐ (๖)	-
<p>(๗) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐธรรมนูญนี้และตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสามารถดำเนินการอื่นได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งรวมถึงการปลูกฝังค่านิยมให้ยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และร่วมมือต่อต้านการทุจริต ในหมู่เยาวชนและประชาชนด้วย</p>	มาตรา ๓๐๐ (๖)	มาตรา ๒๕๐ (๗)	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p align="center">ตอนที่ ๔</p> <p align="center">คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>				
<p>มาตรา ๒๕๕ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ซึ่งมีความรอบรู้และประสบการณ์ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ ในการสรรหาต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้แทนจากองค์การภาคประชาสังคมด้านสิทธิมนุษยชนด้วย</p> <p>ให้นำหลักเกณฑ์และกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้มาใช้บังคับกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วย</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๙๙</p>	<p>มาตรา ๒๕๖</p>	<p align="center">-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>(๑) การแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสอง และวรรคสาม</p> <p>(๒) หน่วยธุรการตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสี่</p> <p>(๓) วาระการดำรงตำแหน่งและการอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง</p> <p>(๔) การสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งแทนตามมาตรา ๒๔๘</p> <p>(๕) การประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา ๒๕๐ วรรคห้า</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามคณะกรรมการสรรหารวมทั้งวิธีการสรรหา และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ตลอดจนการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยอย่างน้อยต้องมีข้อห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมาแล้วและกรรมการสรรหากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้ารับการสรรหาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย</p> <p>ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน. ๕๐	เทียบกับ รธน. ๕๐	เทียบกับ รธน. ๕๗
<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๕ ผู้ตรวจการแผ่นดิน</p>				
<p>มาตรา ๒๕๖ ผู้ตรวจการแผ่นดินมีจำนวนสามคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา จากผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้และประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน วิสาหกิจ หรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะ และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์</p> <p>ให้นำหลักเกณฑ์และกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้มาใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๙๖</p>	<p>มาตรา ๒๔๒</p>	

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ ฉบับ ๒๕๖๐	เทียบกับ ฉบับ ๒๕๖๑	เทียบกับ ฉบับ ๒๕๖๗
<p>(๑) การแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสองและวรรคสาม</p> <p>(๒) หน่วยธุรการตามมาตรา ๒๔๔ วรรคสี่</p> <p>(๓) คณะกรรมการสรรหารวมทั้งวิธีการสรรหาตามมาตรา ๒๔๕ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๔๖ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) วรรคสาม และวรรคสี่ และมาตรา ๒๔๗ โดยให้ผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า ซึ่งสุ่มเลือกโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หนึ่งคน ร่วมเป็นกรรมการสรรหาด้วย</p> <p>(๔) วาระการดำรงตำแหน่งและการอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามมาตรา ๒๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง</p> <p>(๕) การสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งแทนตามมาตรา ๒๔๙ แต่ให้ผู้ได้รับการสรรหานั้นดำรง</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน. ๒๕๖๑	เทียบกับ ๒๕๖๒	เทียบกับ ๒๕๖๓
<p>ตำแหน่งตามวาระตาม (๔)</p> <p>(๖) การประเมินผลการปฏิบัติงานตาม มาตรา ๒๕๐ วรรคห้า</p> <p>คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม</p> <p>คณะกรรมการสรรหา รวมทั้งวิธีการสรรหา และการ พ้นจากตำแหน่งของผู้ตรวจการแผ่นดิน รวมทั้ง อำนาจหน้าที่ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ตลอดจนการอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยอย่างน้อยต้องมีข้อห้ามมิให้ ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมี หน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมาแล้ว เข้ารับการ สรรหา</p> <p>ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินเป็น ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ ร่างเดิม	เทียบกับ ร่าง	เทียบกับ ร่าง
<p>ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่ พิจารณาและสอบหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนใน กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ปฏิบัติ หรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่และก่อให้เกิดความเสียหายหรือไม่เป็นธรรม ไม่ว่าจะการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่หรือไม่ก็ตาม หรือเป็นกรณี ที่องค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้ อำนาจรัฐหรือองค์กรในกระบวนการยุติธรรม ละเลย ไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วย กฎหมาย และอำนาจหน้าที่อื่น แต่ไม่รวมถึง การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาล ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ผู้ตรวจการแผ่นดิน</p>				

